

אדם תמים וברור (נקי) כְּלָהּ,	גָּבַר תְּמִים וְנָבֵר ⁵ אֶפֶס
אולו החסידים, הצדיק נעבר (התלכלך)? ⁷ ,	גָּמַר חֶסֶד ⁶ וְצַדִּיק נִרְפֵּשׁ
[ולכן] דור עני נתפס בעונו,	דוֹר עָנִי בְּעוֹנוֹ נִתְפָּשׁ ⁸
[שהרי] לא ימצא מי שיגיד את תפילתו וצרכיו.	דְּבָרָיו לְהַגִּיד מִי יִחְפֹּשׁ ⁹ .
בחטאינו המשכנו להבעיר חמה (אצל (ה' ¹⁰))	הוֹסַפְנוּ בְּחַטָּאיֵינוּ חֶמֶה לְהַבְעִיר ¹⁰
[וכך עשו אף] המקורבים המתפללים ¹¹ כבני בית.	הַמִּתְנַדְּבִים ¹¹ כְּבְנֵי בֵּית ¹² לְהַפְעִיר
(ומיילא) האם יש גדול או קטן שיאסוף כוח	וּמֵה יַעֲצֵר־כַּח ¹⁴ רַב וְצַעִיר ¹⁵
[כדי] להתוודות ולהתפלל לה? ¹⁶	וְדוּי וּפְלָל לְקַדִּישׁ וְעִיר.
פחדתי [להתפלל] בעד המחנה (עם ישראל)	זָחַלְתִּי וְאִירָא ¹⁷ בְּעַד מַחֲנֶה
ולזהשמיע זקקה (לה') החוקר בבחינה,	זַעַק לְחַוּוֹת לְחוֹקֵר בְּבַחֲנֶה ¹⁸
[שהרי אני] מועט זכויות ומרובה עבירות,	חֶסֶד חֶסֶד וְיִתוֹר צַחֲנֶה
[ועל כן] איך אמצא חן בתחינה?	חֵן אֵיךְ אֶמְצָא בְּתַחֲנֶה.
[אבל] אתה טוב למתפללים אליך בכל כוח נפשם,	טוֹב לְקוֹרְאֶיךָ ¹⁹ בְּנִפְשׁ רַהֲב ²⁰
אתה נושא את משאם ומכלכלם.	טַרְחֵם נְשׂוֹא ²¹ וְלִכְלֹל יַהֲב ²²
[אנא] חסדך היקר עלי יושפע,	יִקַּר חֶסְדְּךָ ²³ עָלַי יְרַהֲב
בכך שאת מענה קולי תשמע באהבה.	יַעַן קוֹלִי לְהֶאֱזִין בְּאַהֲבָה.

הקפדה
על
מבנה
הפיוט,
חלוקה
לשורות
ולבתיים

5. "עם חסיד התחסד עם גבור תמים תתמם עם נבר תתבר ועם עקש תתפל" (שי"ב כב, כו-כז). 6. "הושיעה ה' כי גמר חסיד כי פסו אמונים מבני אדם" (תהלים יב, ב). 7. "נרפש" הוא "נעבר", "מעין נרפש ומקור משחת" (משלי כה, כו), וראה גם יחזקאל לב, ב. 8. "והוא מקביר עין להתפש" (יחזקאל כא, כח). 9. "ובקום רשעים יחפש אדם" (משלי כח, יב). 10. "פן תצא כאש חמתי ובערה ואין מוכה מפני רע מעלליכם" (ירמיהו ה, ד), ועוד רבים. 11. "המתנדבים בעם ברכו ה'" (שופטים ה, ט). 12. "רבונו של עולם בניך שמו פניהם עלי שאני כבן בית לפניך" (תענית כג ע"א), וראה גם ברכות לו ע"ב. 13. "להפעיר" משמעו "לפער פה בתפילה". ייתכן שהשימוש ב"עיר" פע"ר רומז שהתפילה אינה רצויה, "פערו עלי בפיהם בחרפה הבו לחזי" (איוב טו, ז). 14. "ומי יעצר כח לבנות לו בית..." (דהי"ב ב, ח). 15. "ורב יעבד צעיר" (בראשית כה, כג). 16. "קדיש" ר"ע"ר הם כניוים לה', על פי "עיר וקדיש מן שמיא נחת" (דניאל ה, ז). 17. "זחלתי ואירא מחות דעי אתכם" (איוב לב, ח). 18. "אני ה' חקר לב בחן כליות ולתת לאיש כדרכיו כפרי מעללי" (ירמיהו יז, ז). 19. "טוב ה' לקונו לנפש תדרשנו" (איכה ג, כח); "קרוב ה' לכל קראיו לכל אשר יקראוהו באמת" (תהלים קמז, יח). 20. "ביום קראתי ותענני תרהבני בנפשי עז" (תהלים קלח, ג). 21. "איכה אשא לבדי טרחכם ומשאכם וריבכם" (דברים א, יב). 22. "השלקי על ה' יהבך והוא יכלכלך" (תהלים נה, כג), "יהב" הוא "נטל", "משא" (ובהשאלה - "תקווה"). 23. "מה יקר חסדך אלהים ובני אדם